

موضوع: کتاب الشرکة/شرکت تعاونی / شرائط صحت شرط

ششم - شرط مجهول نباشد [1]

یک دیگر از شروطی که فقهاء برای صحت شرط ضمن عقد معتبر دانسته اند عبارت است از اینکه مفاد شرط هنگام عقد برای متعاقدين مجهول نباشد همچنان که قانون مدنی نیز جهالت در شرط را اگر منجر به جهالت عقد شود، باطل و مبطل می داند [2].

مرحوم آیت الله خوئی برای شرط مجهول اقسامی ذکر می کنند که بدین شرح است:

• شرط ارتکازی مجهول باشد — مرحوم آیت الله خوئی معتقدند جهل در شرط ارتکازی قطعاً باطل می باشد (زیرا شرط ارتکازی همیشه موجب تضیيق مُنشأ و یا عوضین که امر کلی است، شده و جهل نسبت به آن منجر به مجهول بودن عقد یا عوضین و غری بودن معامله خواهد شد) در حالی که اساساً مجهول بودن چنین شرطی تصویر روشنی ندارد. [3] به عبارت دیگر اگر اصل وجود شرط ارتکازی مجهول باشد که عقد به صورت منجز منعقد می گردد نه مشروط، و اگر مفاد شرط ارتکازی مجهول باشد که باید با رجوع به عرف عقلاء و مرتکزات آنان به معرفت رسید. اللهم إلا أن يقال كه كلام مرحوم آیت الله خوئی ناظر بر مواردی می باشد که حتى با رجوع به عرف حل مشکل نشود مانند مواردی که عرف واحدی وجود نداشته و آراء أبناء جامعه مختلف می باشد (نقد بودن ثمن که مردد بین آنی و پایان وقت و پایان هفته یا ماه است).

• شرط قراردادی و جعلی مجهول باشد:

◦ شرط التزام بر مفاد عقد باشد — اگر عوضین کلی نباشد تا شرط موجب تضیيق آن شود و شرط تحت قدرت مشروط عليه نیز نباشد مانند کتابة عبد)، مجهول بودن شرط نه تنها مضر به صحت عقد نخواهد بود بلکه تحقق چنین شروطی از ابتدا مشکوک می باشد. بدیهی است در این فرض تحقق شرط موجب لزوم و عدم تحقق آن موجب جواز عقد خواهد بود و با توجه به وجود این خیار فسخ، معامله غری نمی باشد [4].

◦ مفاد شرط مجهول باشد — اگر اصل وجود شرط برای متعاقدين معلوم و مفاد آن مجموع باشد (مانند فرض نسیان شرط)، شرط و عقد صحیح خواهد بود و لزوم و جواز عقد

منوط بر تحقق و عدم تحقق شرط می باشد و با توجه به وجود خیار فسخ، معامله غریب نیست.^[5]

◦ شرط فعل باشد – اگر اقدام به فعلی شرط ضمن عقد قرار گرفته باشد که متعلق آن مجهول باشد (مانند خیاطة ما في الدار)، با توجه به اینکه ارزش آن عمل در انگیزه متعاقدين و بهاء عوضین دخالت دارد، جعل در چنین شرطی موجب غریب بودن معامله و بطلان آن می شود (حرمت بيع غریب محل اختلاف است).^[6]

◦ شرط نتیجه باشد – اگر یک اثر شرعی و حقوقی شرط ضمن عقد واقع شود که متعلق آن مجهول است (مانند ملکیت ما في الكيس)، با توجه به اینکه ارزش آن عمل در انگیزه متعاقدين و بهاء عوضین دخالت دارد، جعل در چنین شرطی موجب غریب بودن معامله و بطلان آن می شود (حرمت بيع غریب محل اختلاف است).^[7]

[1] كتاب المكاسب (للشيخ الأنباري) ط تراث الشيخ الأعظم، الشيخ مرتضى الأنباري، ج٦، ص٥١.

[2] ماده ۲۳۳ قانون مدنی: شروط مفصله‌ی ذیل باطل و موجب بطلان عقد است: ۱- شرط خلاف مقتضای عقد. ۲- شرط مجهولی که جهل به آن موجب جهل به عوضین شود.

[3] مصباح الفقاهة، الخوئي، السيد أبوالقاسم، ج٧، ص٣٤٨.

[4] مصباح الفقاهة، الخوئي، السيد أبوالقاسم، ج٧، ص٣٤٩.

[5] موسوعة الامام الخوئي، الخوئي، السيد أبوالقاسم، ج٤٠، ص٦٣.

[6] مصباح الفقاهة، الخوئي، السيد أبوالقاسم، ج٧، ص٣٤٩.

[7] مصباح الفقاهة، الخوئي، الخوئي، السيد أبوالقاسم، ج٧، ص٣٥٠.